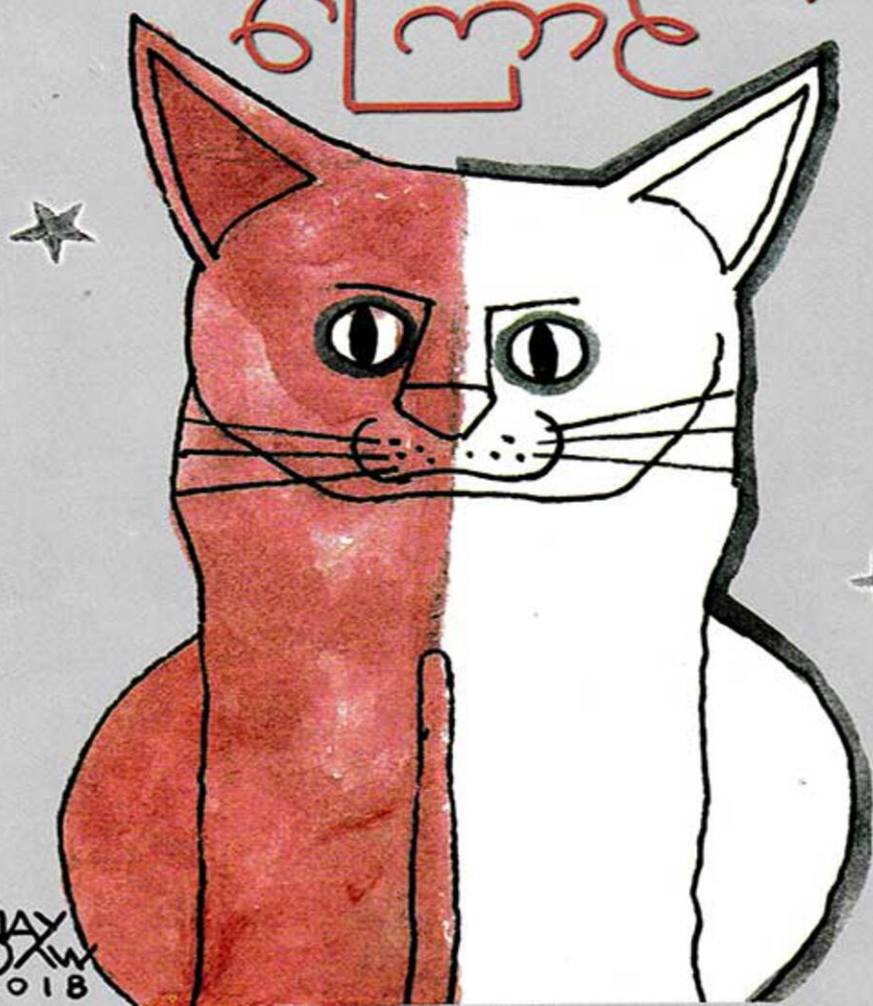

စာကြမ်း

ပြတေးပေါက်က
ကြွေ

NAY
OXW
2018

မာမာမာမာ

ပြတင်းပေါက်က ကြောင်အတွက် ကိုယ်ပြောချင်တဲ့ ကိုယ့်စကား

ခင်ဗျားတို့ ကို ပြောချင်တာ တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ အဲဒါက ဒီစာအုပ်ထဲက ဇာတ်ကောင်တွေဟာ အပြင်မှာ တကယ်ရှိတယ်ဆိုတာပဲ။

‘ဘဝတစ်ပါးမှ ရပ်တန့်ငေးမောနေသော’ စာအုပ်ထွက်ပြီးတော့ နောက်တစ်အုပ်ကို စကားပြောတွေချည်း တစ်အုပ်လုပ်ကြည့်မယ်လို့ တွေးထားပြီးတဲ့ နောက် ကျနော်တို့ကိုယ်ကျနော် တစ်အုပ်နီးပါး စာတွေရှိနေတယ်လို့ ထင်ခဲ့ဖူးတယ်။ စကားပြောတချို့ကို အရင်စာအုပ်တွေထဲ မထည့်ဘဲ ချန်ထားခဲ့ဖူးတာကိုး။ အဲဒါ လုံးဝ အမှားကြီးပဲဗျ။ တကယ်တမ်း စာမူတွေ စုစည်းလိုက်မှ ကျနော်ဟာ ကိုယ့်ဘာသာ ဟုတ်လှပြီထင်ပြီး မျောနေမိတဲ့ ကောင်မှန်း သိသွားခဲ့တယ်။ တကယ်တမ်းမှာ လူတွေကို ဖတ်စေချင်လှတဲ့ စာ ကျနော်မယ် ဘာမှ မရှိတော့ဘူး။

နောက်တော့ ကျနော် စာတွေရေးဖြစ်ခဲ့တော့လည်း ဆက်တိုက်ပဲ။ ဒီစာအုပ်ထဲမှာ ပါမယ့် စာတွေအများကြီးကို ကျနော် ဆက်တိုက် ရေးခဲ့မိတာပဲ။

လက်ထပ်ကြဖို့ ၁၄ရက်အလို၊ အသက်ရှင်ရတာ ပျော်လား၊ သတိရတယ် အမ၊ မနက် ၃နာရီ၊ ဖုန်းထဲမှာ ရင်းနှီးတဲ့ ကောင်မလေး၊ သမီးလေး ဖေဖေ၊ တယောလေး၊ လူသတ်သမားရဲ့ သား၊ ချာလီ၊ ပြန်လာမှာ

လား ခင် (သို့မဟုတ်) ဆောင်းဝရန်တာရဲ့ မြနန္ဒာ၊ ခရီးတစ်ခု၊ ဘယ်
တော့မှ ကျနော် ညညဆို မျောနေခဲ့မိတဲ့ စာတွေပါပဲ။ ကျနော် ကျေနပ်ပါ
တယ်။ ပျော်ပါတယ်။ ရေးခဲ့မိတာကို ပျော်တယ်။ နောက်ပြီး ရေးရတာ
လည်း ပင်ပန်းတယ်။

သမီးလေးအကြောင်း၊ နွေအကြောင်း၊ ဘန်နီအကြောင်း၊ ချာလီ
အကြောင်း၊ ဖုန်းထဲမှာ ရင်းနှီးတဲ့ စိတ်ပုံမှန်မဟုတ်တဲ့ ကောင်မလေး
အကြောင်း၊ အသက်ရှင်ရတာ မပျော်တော့တဲ့ အကြောင်း၊ အမ
အကြောင်း၊ မြနန္ဒာ ပြန်မလာတဲ့ ဆောင်းဝရန်တာအကြောင်း၊ ညညဆို
ပြတင်းပေါက်မှာ အစာလာတောင်းတဲ့ ကြောင်လေး... ဂြိုဟ်သား
အကြောင်း၊ အဖွားလေးရဲ့ အမဲမွဲကြော်ထဲက ဖွားခင်အကြောင်း...။

ကျနော်ရေးခဲ့တာတွေ အများကြီး ရှုပ်ထွေးတဲ့ အကြောင်းအရာတွေ
နဲ့ ခင်ဗျားတို့ အတွေးတွေကို ဆွဲဖွယ်သွားရင် ခွင့်လွှတ်ပါ။ ကျနော်လည်း
တကယ်တမ်း ရှုပ်ထွေးနေတဲ့ အမှောင်ထုထဲ ရောက်နေခဲ့လို့ ပါပဲ။

ခင်ဗျားတို့ ကို ပြောချင်တာ တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ အဲဒါက ဒီစာအုပ်
ထဲက ဇာတ်ကောင်တွေက အပြင်မှာ တကယ်ရှိတယ်ဆိုတာပဲ။

သင်တို့ ၏
ပြတင်းပေါက်က ကြောင်
စစ်ငြိမ်း

ညညဆို ပြတင်းပေါက်မှာ အစာလာတောင်းတဲ့

ကြောင်တစ်ကောင်

ညညဆို အစာလာတောင်းတဲ့ ကြောင်လေးရှိတယ်။ ပြတင်းပေါက် စေ့ထားရင်လည်း သူ့လက်ကလေးနဲ့ နှိုက်ပြီး ဖွင့်တတ်တယ်။ အဖြူခံ ပေါ်မှာ အဝါကွက်ကြီးတွေနဲ့ ပျားရည်ရောင် မျက်လုံးနဲ့ ကြောင်ထီးလေး ၊ အာနီလျာနီလား၊ ခြေဆံလက်ဆံ ကြီးကြီးလေး၊ ကိုယ်လုံးသွယ်သွယ် အမြီးရှည်ရှည်လေး၊ သူ့ရဲ့ မိညောင် အော်သံက အက်အက်ကွဲကွဲလေး၊ သူ့ကို ကျနော်က ဂြိုဟ်သားလို့ ခေါ်တယ်။ ‘တို့ ရဲ့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဂြိုဟ် သားတွေ... တို့ ရဲ့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဂြိုဟ်သားတွေ...’ လို့ သီချင်းအော်ဆိုပြီး သူ့ကို ကျနော်က စလေ့ရှိတယ်။

ဂြိုဟ်သားဟာ ညညဆို ကျနော် အရက်ထိုင်သောက်တဲ့ ပြတင်းပေါက်ဘေးမှာ ငုတ်တုတ်လေးထိုင်လို့ တစ်ကောင်တည်း၊ ကျနော်ဟာ ပြတင်းပေါက်ရဲ့ အတွင်းမှာ ငုတ်တုတ်လေးထိုင်လို့ ။ တစ်ယောက်တည်း။ ဂြိုဟ်သားက ကြက်ရိုးကြိုက်တယ်။ ငါး မစားဘူး။ ထမင်းစား နည်းတယ်။ ကြောင်စာခဲ ကြိုက်တယ်။ ကျနော်က တီဗွီကြည့်တယ်။ စကားနည်းတယ်။ မူးပြီး အိပ်ပျော်သွားရတာကို ကြိုက်တယ်။

ဂြိုဟ်သားဟာ စတွေ့တုန်းက သေးသေးလေး။ နောက်ဖေး ခြံစည်းရိုးကို တွယ်တက်ရင် ကားယားလေး၊ ဂြိုဟ်သားအမေက သေသွားပြီ။ ဂြိုဟ်သားညီလေးလည်း သေသွားပြီ။ ဂြိုဟ်သားဟာ အခုတော့ တစ်ကောင်တည်း၊ တစ်ကောင်တည်း၊ သေးသေးလေးဂြိုဟ်သားဟာ နည်းနည်းကြီးလာတော့လည်း တစ်ကောင်တည်းပဲ။ သူ့အခု ခြံစည်းရိုးကို တွယ်မတက်တော့ဘူး။ ပြတင်းပေါက်ဘေးမှာ လာထိုင်ပြီး ကျနော်

ကို အစာတောင်းတတ်ပြီး ကျနော်က တစ်ကောင်တည်းနေတတ်တဲ့ ကြောင်လေးကို တစ်ယောက်တည်း မွေးတတ်နေပြီ။

ဂြိုဟ်သားမေမေက အဝါရောင်ကြောင်မလေးပဲ။ ဂြိုဟ်သားအပြင် ထွက်တိုင်း ကုပ်ကနေ ကိုက်ပြီး သူတို့ နေတဲ့ ဝရန်တာအောက် ပြန်ဆွဲ သွင်းတာ။ တစ်နေ့ မိုးတွေအရမ်းရွာနေတဲ့ တစ်နေ့မှာ တော့ ဂြိုဟ်သား ရဲ့ မေမေဟာ ဘယ်တော့မှ ပြန်မလာတော့ဘူး။ ဂြိုဟ်သားဟာ သူ့အမေ မရှိတော့တဲ့ နောက် ထမင်းခြောက်တွေလည်း ကောက်စားတတ်လာ တော့တာပဲ။

ဂြိုဟ်သားက ရန်မဖြစ်တတ်ဘူး။ ဂြိုဟ်သားက သီချင်းလည်း မဆို တတ်ဘူး။ ဂြိုဟ်သားမှာ မျိုးနွယ်တူသူငယ်ချင်း မရှိဘူး၊ ဂြိုဟ်သားအိပ်ရ င် သွပ်မိုးခေါင်မိုးပေါ်မှာ ။ ဂြိုဟ်သားအိပ်တဲ့ နေရာက ကြယ်တွေကို မြင် ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက ကြယ်တွေကို မကြည့်တတ်ဘူး။ မိုးတွေရွာရင်း လေတွေတိုက်ရင်း ဂြိုဟ်သားဟာချမ်းလို့ ၊ ကျနော်က ပြတင်းပေါက်ကို ထပိတ်ရင်း မွန်းလို့ ကြပ်လို့ ၊ မှောင်လို့ မည်းလို့ ။ ကျနော်က သူ့ကို အ ထဲခေါ်လေ့မရှိဘူး။ ဂြိုဟ်သားဟာ ပြင်ပကမ္ဘာထဲမှာ ။

ဂြိုဟ်သားက ဒီည အိပ်ခန်းထဲကို ခိုးဝင်လာတယ်။ ဒါဟာ ဂြိုဟ်သား အတွက် သူ့ဘဝမှာ ပထမဆုံးရောက်ဖူးတဲ့ အိပ်ခန်းဖြစ်မယ်။ ကျနော်က သူ့ကိုအခန်းထဲမှာ ခဏပေးနေပြီး ပြတင်းပေါက်ကနေ အိမ်အပြင်ကို ပြ န်ထုတ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျနော့်ဘဝမှာ မပိုင်ဆိုင်တော့တဲ့ အိပ်ခန်းတစ်ခု အကြောင်း တွေးရင်းနဲ့ ပေါ့။

ဂြိုဟ်သားလည်း သူ ခဏပဲရောက်ဖူးတဲ့ အိပ်ခန်းတစ်ခုအကြောင်း ကို မကြာခင် မေ့ပစ်နိုင်ဖို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။ ကျနော်တို့ က ကျနော့်တို့ လိုချင်ပြီး ခဏတစ်ဖြုတ်ရခဲ့ဖူးပြီး၊ တစ်သက်လုံး ပြန်မစတော့တဲ့ အရာ

တွေနဲ့ နေသားကျနေပြီ မဟုတ်လား။ ဂြိုဟ်သားဟာ အိမ်အပြင်ရဲ့ လေ
တွေထဲမှာ တစ်ကောင်တည်း တလွင့်လွင့်။

ဂြိုဟ်သားက မိုးရွာရင် ကြောက်တယ်။ တကယ်တော့ မိုးကို
ကြောက်တာ မဟုတ်ဘူး ။ မိုးတွေ အရမ်းသည်းနေတဲ့ ညမှာ သူ့မေမေ
အိမ်ကနေထွက်သွားပြီး ဘယ်တော့မှ ပြန်ရောက်မလာတော့တဲ့ အဖြစ်
အပျက်ကို ကြောက်တာ။ ဂြိုဟ်သားဟာ ကြောင်လေးဆိုပေမဲ့ သူ့မှာ ထ
ရော်မာရှိတယ်။ ဂြိုဟ်သားမှာ ငယ်ဘဝရဲ့ စိတ်ဒဏ်ရာတွေ အပြည့်ပဲ။

ဒီလိုနဲ့ ပဲ ငယ်ဘဝမှာ မိဘတွေအဆင်မပြေခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ
ပြတင်းပေါက်ဘေးမှာ ထိုင်ရင်း သူ့ရဲ့ မိဘမဲ့ကြောင်လေးကို စောင့်နေခဲ့
တယ်။ ငယ်ငယ်တုန်းက အမေပျောက်ခဲ့ရတဲ့ ၊ မိုးရွာတဲ့ ညတွေကို
ကြောက်တတ်တဲ့ ၊ အသက်ကြီးလာတဲ့ အခါ problem child လေး ဖြစ်
လာမလားလို့ ပတ်ဝန်းကျင်က စောင့်ကြည့်ရတဲ့ ကြောင်လေးကို သံ
ယောဇဉ်ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

ဒါပေမဲ့၊ ဒီည ဂြိုဟ်သားဟာ သူပုန်းနေတဲ့ အသိုက်လေးကနေ ထွက်
မလာဘူး။

မိုးတွေကလည်း ... အရမ်းရွာနေတယ်လေ။

ဂြိုဟ်သား နောက်ဆက်တွဲ

ဂြိုဟ်သားက သူ့အသက်ကြီးမှ တွေ့ရတဲ့ အဝါရောင် ကြောင်မကြီး တစ်ကောင်ကို သူ့မေမေလို့ ထင်နေတယ်။ အဲဒီကြောင်မကြီးနောက်ကို ပြေးလိုက်တယ်။ ဟိုက အော်ထုတ်လိုက်ရင် သူ့ဝရန်တာလေးဆီ ပြန် ပြေးပြီး ဝရန်တာ သံဘောင်ပေါ်မှာ ငုတ်တုတ်လေးထိုင်တယ်။ ပြီးတော့ သူ အဝေးကြီးကို တိတ်တိတ်လေးနဲ့ အကြာကြီးငေးနေမယ်။

တကယ်တော့ အဲဒီကြောင်မကြီးဟာ သူ့မေမေ မဟုတ်မှန်း ဂြိုဟ် သား သိပါတယ်။ မျှော်လင့်ချက် အတုတွေ၊ အတုအယောင် အစားထိုးအိ ဝ်မက်တွေပါပဲ။ မိုးတွေရွာတိုင်း၊ မိုးရွာတဲ့ ညတွေတိုင်း တစ်ခုခုဆုံးရှုံး သွားရသလို အမြဲခံစားရတာကို ဖုံးကွယ်ဖို့ သူ့ကိုယ်သူ လိမ်ညာကြည့် နေတာ။

ကျနော် အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ညဘက်မှာ ဂြိုဟ်သားဟာ အစာလာ တောင်းတုန်းပဲ။ ကျနော် ရန်ကုန်ရောက်နေတဲ့ ရက်တွေမှာ လည်း သူ ညတိုင်း အစာလာမျှော်နေခဲ့တာလားပေါ့။ တွေးကြည့်မိတယ်။ ဟင်းမရှိ လို့ ဆိုင်က သွားဝယ်ထားတဲ့ အမဲကြော် နည်းနည်းဖွဲကျွေးပြီးတော့ ကျ နော် နည်းနည်းပျော်သွားတယ်။ ခင်ဗျားသိလား... တစ်ခါတစ်ရံမှာ ပေါ့ ။ တချို့အခြေအနေတွေမှာ ပေါ့။ ကျနော်တို့ က ဂြိုဟ်သားပဲ၊ ရောက်လာ မှ မဟုတ်တဲ့ မျှော်လင့်ခြင်း တစ်စုံတစ်ရာကို ပြတင်းပေါက်တစ်ခုကနေ အကြာကြီး ထိုင်စောင့်နေခဲ့ရတာ။ ညတွေက နက် လာပြီး ကျနော်တို့ မျှော်လင့်တဲ့ အရာတွေ ဖြစ်မလာတဲ့ အခါ ကျနော်တို့ က ဂြိုဟ်သားပေါ့။ အမှောင်ထဲကို ဆာလောင်နေတဲ့ စိတ်တွေနဲ့ တိတ်တိတ်လေး လှည့်ပြန် ကြရတာပဲ။ ကျနော အရှည်ကြီး မပြောတော့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ယုံလိုက်ပါ။ ကျနော်တို့ ဟာ ညညဆို ပြတင်းပေါက်မှာ အစာတောင်းရတဲ့ ကြောင်

လေးတွေပဲ။ ကျနော်တို့ ဘဝမှာ အမှတ်ရဖွယ် မိုးညတွေကလည်း များ ခဲ့
တယ်လေ။

(၃ မေလ ၂၀၀၈)
